

Тема номера: Час зрілості

РЕДАКЦІЯ VERBUM

3 ВЕРЕСНЯ 2023

Шановні читачі! Кінець літа — це пора плодів. На календарних мініатюрах із середньовічних часословів серпневі й вересневі персонажі жнуть, молотять, несуть виноград у винарню — одне слово, збирають врожай, дбати про який почали ще минулого року. Іще, звісно, не час відпочивати: для цього будуть довгі зимові вечори, і на січневих мініатюрах чоловічки попиватимуть вино та грітимуться біля вогнища; але вже цілковито можна спинитися на мить у щоденних клопотах, щоб окинути зроблене оком і зрозуміти, чи добре воно.

Поль Рансон, «Яблуна з червоними плодами», 1902 рік

У цьому випуску «Вербуму» ми спробували схопити різні настрої, із яких сплетене відчуття зрілості: від тихої меланхолії, пов'язаної зі втратою ілюзій, до розсудливого спокою, який народжується з уміння приймати розмаїття світу.

Розпочинається випуск текстом про усвідомлення скінченності й минулості, яке для всіх нас стало особливо гострим останнім часом — але воно, звісно, приходить не тільки з великими потрясіннями, а й просто із дорослішанням. Максим Віхров пише про вир історії, який ніколи не стихає, хай що там собі думають деякі західні філософи, і про нашу малість на його тлі. «Але хто сказав, що мало — це не достатньо?»

Наступний текст трохи незвичний для нас — і за обсягом, і за форматом. Це запис лекції, прочитаної на інавгурацію навчального року в Інституті святого Томи Аквінського, у якій архімандрит Кирило Говорун дуже тверезим, лабораторним поглядом дивиться на шлях російського православ'я до злиття з тоталітарною владою. Будь-який діяч, будь-яке явище пізнається за плодами — а плоди РПЦ уже достатньо дозріли, щоб можна було про них судити.

Аліна Петраускайте розмірковує про те, що означає бути зрілим християнином, і підкреслює одну з ознак, за якими таку зрілість легко розпізнати: дієвість віри й любові. «Віра мертва без учинків — це якщо коротко». І хоча перехід від теорії християнської любові до практики може бути вкрай непростим, без нього ми так і лишатимемося просто спостерігачами, а не послідовниками Христа.

В останньому тексті випуску Ольга Петренко-Цеунова рецензує книжку Наталії Сінкевич про протестантського пастора Йогана Гербінія, що жив у XVII столітті, та його відвідини Києво-Печерської лаври. Хоча Гербіній поділяє далеко не всі погляди лаврських ченців, він пише про них із розумінням, розважливістю й повагою, яких, ніде правди діти, іноді бракує навіть нам, сьогоднішнім, у спілкуванні з носіями інших світоглядів.

РЕДАКЦІЯ VERBUM

3 ВЕРЕСНЯ 2023

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**